

Zprávy a oznámení

Mimořádné změny v konání mší sv.

Na přelomu května a června se nám sešlo několik akcí, které si vynucují jisté změny termínů mší sv. Tudiž ve středu 28.5. bude sloužena mše sv. v městském kostele již ráno od 8.00 hod. Večer mám totiž přednášku na Dobříši. V sobotu 31.5. pak mše sv. v Rožmitále nebude, neboť jedeme na farní zájezd do Polné u Jihlavy. V úterý a ve středu 3. a 4. června se zúčastním kněžské pouti do Bavorska a mše sv. tudíž v Rožmitále opět nebudou. A nakonec vzhledem k tomu, že nevím přesně, v kolik hodin se z Bavor vrátím, překládám čtvrtční mši sv. 5.6. raději až na večer od 18.00 hod. Všechny intence budou odslouženy v místě mého pobytu.

Bohoslužby v domově důchodců

Ve čtvrtek 29.5. bude v rožmitálském domově důchodců opět sloužena mše sv. Začne ve 14.30 hod. v kapli.

První svaté přijímání

Při nedělní mši sv. 8.6. přistoupí v naší farnosti k 1. sv. přijímání osm dětí. Prosím vás o modlitby za tyto děti, aby přijetí Nejsvětější svátosti bylo opravdu začátkem jejich velkého přátelství s Kristem. Zpověď těchto dětí jsem naplánoval na sobotu 7.6. a to od 16.30 hod. v městském kostele. Zvu též rodiče, aby šli dětem příkladem a také přistoupili k svátosti smíření.

Díky za pout'

Jménem svým i jménem všech zúčastněných dětí chci poděkovat za náročnou přípravu dětské vikariátní pouti, která se u nás konala v sobotu 24. května. Především se sluší jmenovat paní katechetku Hochmutovou a Inku Holanovou, na nichž leželo nejvíce organizačních starostí, ale vděčnost patří i všem ostatním, kdo jakýmkoliv způsobem přispěli. Zaplat' vám Pán Bůh.

Úmysly mší svatých od 26. května do 8. června 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 26.5.	mše sv. není	Po 2.6.	mše sv. není
Út 27.5. M	Za Barboru a Václava Vachatovy, jejich děti a rodiče a za Františka Lišku	Út 3.6.	mše sv. není Intence Za Vilmu Klemovou a její rodiče Jarmilu a Františka Liškovy bude odsl. v místě pobytu
St 28.5. m 8.00 !!!	Za rodiče Marii a Františka Durdilovy, Mirumila Pechara a vnuka Míšu	St 4.6.	mše sv. není Intence Za Barboru Jeníčkovou, manžela rodiče a děti bude odsl. v místě pobytu
Čt 29.5. m	Volná intence	Čt 5.6. M 18.00 !	Za Karla Poláka, jeho rodiče a d. v o.
Pá 30.5. M	Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu a d. v o.	Pá 6.6. M	Za rodiče Větrovských, zetě Josefa a živé z jejich rodu
So 31.5.	Mše sv. není – farní zájezd Intence Za Josefu Hořejší, dceru Marii, čtyři syny a d. v o. bude odsloužena v Polné u Jihlavy	So 7.6. M	Za Věru Hanušovou a její rodiče
Ne 1.6. R	Za farnosti	Ne 8.6. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 4. 6. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 9 Ročník V

25. května 2008

Díky Eucharistii...

Díky Eucharistii:

Není už smrt a vzkříšení Ježíše Krista jen minulou událostí, která se udála v jednom určitém okamžiku dějin.

Není už Ježíš jen člověkem své jedné země, své rasy, své sociální třídy a své doby.

Je jeho obět' i on sám současností nás všech a každého z nás.

Toužebným přáním lásky je dokonalé spojení: pohroužit se do druhého a ztratit se v něm. Ježíš Kristus se rozhodl mezi námi přebývat cele a nedílně, s celým svým vykoupením, ve tvaru kousku chleba, aby ses mohl živit jeho láskou a aby abys v něm mohl navždy žít.

Spojuješ-li se se zemřelým a vzkříšeným Ježíšem, činíš to proto:

abys přijal vykoupení pro své údy,

abys ses osvobodil od hříchu,

abys proměnil svůj lidský život v život dítěte Božího, v život Kristův

a také, abys přinesl vykoupení do celého svého prostředí, do své činnosti, do svých vztahů, tam kde jsi, kde žiješ a do okamžiku, kdy žiješ. Ježíš tě potřebuje, aby skrze tebe dosáhl tohoto kousku světa, tohoto okamžiku dějin.

Přijímáš-li Tělo páně, stáváš se ratolestí božské lásky na velkém stromu světa, ...můžeš růst, vyvíjet se a být ...MYSTICKÝM TĚLEM KRISTOVÝM.

Michel Quist, Mezi člověkem a Bohem, str.146-mírně upraveno

Michael Marsch, Uzdravení skrze svátosti

Po přijetí Těla a Krve Kristovy se má kněz modlit: „Přijetí tvého Těla a Krve, Pane, at' nás posílí a stane se nám lékem nesmrtnosti.“ ...Tato modlitba je citátem ze svatého Ignáce Antijochijského. Ignác nazývá eucharistii „lékem nesmrtnosti“ nebo také „lékem, který zahání smrt“.

Koncil praví, že eucharistie je „zárukou budoucí slávy“. Eucharistie pozvedá člověka z omezenosti pozemského života do života věčného. To je ...stálý proces v životě křesťana a církve, proces, který je naprosto nepostradatelný, protože (každý) (jednotlivec) se díky svému hříchu vždy (stále) znovu vylučuje z působení uzdravujících milostí přijatých ve křtu, tedy ze svého počátečního osvobození z moci temnoty a z moci zla. Slavení eucharistie je s to tento proces našeho osvobodování, započatý ve křtu a posílený biřmováním, udržovat při životě, protože není pouhou vzpomínkou na dávnou historickou událost, ale je „živým uchováním oběti kříže“.

Ve slavení eucharistie jde (zároveň také) o vrůstání do nové dimenze mezilidských vztahů. „Stáváme se tím, co přijímáme: Tělem Kristovým“, říká svatý Augustín. Jinými slovy: setkáváme se jiným způsobem, na jiné rovině; už nejsme závislí na slůvkách „sympatický“ či „nesympatický“; už neposuzujeme druhé podle vzhledu, majetku a schopností, tedy podle toho, co kdo má a co umí, nýbrž především podle toho, co je; může být oblečen chudě, může vypadat špatně, může být dokonce tělesně nebo duševně postižený, a snad tím působí odpudivě – ale já náhle nebo i časem při slavení eucharistie pochopím, že ten člověk je krásný: Jeho vnitřní krása, vůči níž jsem byl dosud jakoby slepý, mi začne před očima zářit. Otevřou se mi oči srdce, protože hřích ztratil nade mnou svoji moc. „Hřích zatemňuje ducha, zavírá oči i srdce“, říká farář arský.

Vzniká spojení lidí s Bohem, jejich Otcem, a také spojení navzájem. Skrze Krista (v eucharistii), prostředníka, hlavy těla, vzniká nejen vzájemné spojení shromážděné obce jako údů jednoho těla, nýbrž spojení s celou církví všech dob a všech zemí, tedy s církví nebeskou i pozemskou.

Michael Marsch, Uzdravení skrze svátosti

Srdce

Se srdcem na dlani přistupujeme k lidem, kterým důvěřujeme. „Ruku na srdce“ říkáme, když chceme, aby řeč byla pravdivá. Ruku na srdce si kladou v některých zemích, když zní jejich hymna. Leč ruku na srdce musí vložit i chirurg, má-li zachránit lidský život... My věříme, že srdce není jen sval, který za minutu „napumpuje“ pět litrů krve, ale že je středem bytí. Je v něm láska, dobrota a lidskost.

V měsíci červnu slyšíme také o srdci – o srdci Ježíše. Má v sobě lásku, dobrotu a lidskost, navíc je ale tiché, pokorné a široké. Jen projděte evangelia, prolistujte Lukáše i Jana, Marka a Matouše, a uvidíte, jaký je Pán. Je úžasně citlivý a pravdivý. Vyhání strach a místo něho vnáší pokoj. Léčí a uzdravuje, má pochopení pro „kus člověčiny“ v nás. Je lidský, říká „Kde je tvůj poklad, tam je i tvé srdce. Čím je plné srdce, tím ústa přetékají“ a kdo v něj věří, z jeho srdce potečou proudy živé vody.

Když tak nad tím vším přemýšlím, ptám se i já: „Jaké je moje srdce, jaké je to tvé?“ V té chvíli si kladu ruku na srdce a doznávám, že i mé srdce je nemocné, někdy tvrdé, studené, ale citlivé, infarktem mezilidských vztahů zraněné. Je jako led, je jako kámen... Je jako kůra stromu, do které se zaryje bolest a zůstává rýha...

Každý z nás určitě touží mít srdce na pravém místě a v pravý čas otevřené, tak jako On – Příklad z Nazareta, ale nějak to nejde. Slabost i křehkost v nás tomu brání.

Boží láska a moc je však silnější než naše slabost a hlas Ježíšova srdce se nedá umlčet. Stále zve: „Pojďte ke mně všichni... a já vás občerstvím.“ Nepřeslechni ten hlas! Kdo se totiž přiblíží k jeho srdci, má velkou naději. Bude pozhnán a potěšen. Najde milosrdenství a bude zachráněn.

Je-li vlažný, stane se opravdovým a bude mít hloubku, přinese pokoj, rozdvojené spojí. Úcta k Srdci Ježíšovu není muzejní exponát, ale triumf pro naději – pro Tvou naději. Až Ti, sestro, bratře, bude těžko na světě, až se Ti bude zdát, že všechno na Tebe padá, volej, vyzývej Srdce Ježíšovo. Kde je srdce, tam jsou i oči. On ví a vidí. Vidí, jak se trápíš a z čeho máš strach. Když k němu zavoláš, uslyší Tě, chytne Tě za slovo a pomůže.

List Svatokopecké farnosti 6/2001

Z historie 72. část – P. Ferdinand Šít (1.)

Žádný z farářů, kteří se pod odchodu P. Roubíka (zemřel v Onšově r. 1940) vystřídali na starorožmitálské faře, již do farní kroniky nezapisoval tak poctivě a podrobně jako on. Působili tu velice krátce, tři v pěti letech, a tomu odpovídají i sporé zápisy ve farní kronice. První z nich v ní nezanechal ani řádku, druhý jen 9 řádek o svém předchůdci a až třetí se na pěti stranách pokusit shrnout události začátku třicátých let v Rožmitále.

„Po odchodu veldústojného pana děkana Františka Roubíka, horlivého duchovního správce farnosti Staro Rožmitálské, který více než čtvrt století ze svých 36 kněžských let na Rožmitálsku úspěšně působil a co dobrý pracovník na vinici Páně, jak mohl, nejhlubší brázdu vyoral, jmenován byl administrátorem velebný pán Josef Šídlo.“ P. Josef Šídlo byl rožmitálským kaplanem a faru administroval 4 měsíce. Zápis o tom do farní kroniky zapsal P. Stanislav Turek, bývalý rožmitálský kaplan, který zde působil jako farář do roku 1932. Zmínku o jeho působení zapsal do kroniky zas jeho nástupce: „Dp. Stanislav Turek se vrátil do Starého Rožmitálu jako farář, ustanovený sem od 1. ledna r. 1929 a to z Týna n. Vltavou, kdež – jak výše řečeno – od 1. září 1927 kaplanoval. Byl zde duchovním správcem do 31. srpna 1932, kdy byl ustanoven administrátorem – a v r. 1933 farářem – v Kolinci u Klatov. Po jeho odchodu administrátorem zdejší farnosti byl jsem ustanoven já, Ferd. Šít, který jsem – po šestiletém kaplanování v Novém Rychnově u Pelhřimova – byl ustanoven zde 1. kaplanem 1. července 1930. Farnost zdejší jsem administroval od 1. září 1932 do dubna 1933.“

Takto referuje o zmíněných letech P. Ferdinand Šít: „Pokusím aspoň suchými daty se zmíniti o důležitějších událostech od října 1928 do konce dubna 1933, zvláště pak o nejsmutnější příhodě té doby, totiž zhoubném požáru zdejšího far. kostela a farních budov hospodářských.“

V neděli 28. října 1928 – na svátek P. N. J. Krista Krále – oslavovala naše vlast i zdejší osada na týž den připadající 10. výročí prohlášení samostatnosti Československé republiky; po službách Božích za blaho tohoto našeho státu byl zazpíván chvalozpěv „Bože, chválíme Tebe“.

Býv. zdejší kaplan a později administrátor vlp. Šídlo byl 1. ledna 1929 povolán – jako horlivý a svědomitý duchovní – k výchově studentů v biskup. chlapeckém či studentském semináři v Čes. Budějovicích, a to jako prefekt, kterýžto úřad zastává dosud (=v r. 1934).

Dne 27. ledna 1929 o 3. hod. odpo. byla ve zdejším chrámu P. instalace dp. Stanislava Turka. Týž se narodil 27. října 1893 ve Volyni, studoval v Čes. Budějovicích a tam také byl posvěcen na kněze 17. června 1917, jako novosvěcenec často a rád vypomáhal, zvláště o poutích, jako kazatel, a to i v době, kdy byl zde farářem.

Ve čtvrtek 16. května 1929 byla posvěcena na náměstí v Rožmitále p. Tř. nová motorová stříkačka tamního sboru dobrovolných hasičů. – Na konci června a na začátku července byly v Praze velkolepé slavnosti tělocvičné k počtě sv. Václava, zvané Svatováclavské dni Orelstva. Praha se zamodrala blankytnou modří tisícův a tisícův orelských košil. – Milenium svatováclavské – památka 1000. výročí mučednické smrti sv. Václava, čes. knížete a hlavního patrona naší vlasti, vyvrcholilo celostátními oslavami v Praze ve dnech 27., 28. a 29. září 1929. Také zde se konaly v obou kostelích i v kapli sv. Václava na Zálanech pobožnosti svatováclavské; v Orlovně měl přednášku se světelnými obrazy horlivý p. učitel Jan Hlaváč z Věšína.

V neděli 13. 7. 1930 byla sloužena u pomníku padlých vojáků v Pňovicích mše sv. při příležitosti okrskového cvičení hasičského – Od 26. do 28. 8. 1930 byly v klášteře ve Lnářích oslavy 1500. výročí smrti sv. Augustína, jichž se zúčastnili také zdejší faráři a kaplan a někteří zdejší osadníci. – V roce 1930 dal nejdůst. pan arcibiskup pražský Dr. František Kordač – nákladem asi 70000 Kč – zbudovati v Záběhlé tolik potřebnou mešní kapli Panny Marie; posvětil ji vsdp. vikář Msgre Jan Hille z Blatné v neděli 19. 10. 1930 o ½ 10. hod. dopol., načež tam byla obětována 1. mše sv. Od té doby aspoň jednou za měsíc musí jeden zdejší duchovní tam dojížděti na konání nedělních nebo svátečních bohoslužeb, a to obyč. 3. neděli v měsíci. Účast dětí při tamní mši sv. bývá slušná, dospělých slabá, zvláště v létě, kdy se u Záběhlé – bohužel! – pracuje takřka jako ve všední den na polích i na lukách. Škoda, přeshkoda, že ta kaple tam nestála aspoň o 20 let dříve! To by se bylo dalo zachránit ještě velmi mnoho pro spásu nesmrtelných duší. V Záběhlé se – po více než 10 letech – dalo zaopatřit v r. 1932 a 1933 opět několik málo nemocných; v oněch 10 letech – nikdo!“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová